

още не е станалъ ни великъ ни добъръ отъ *зѣбоскалство*. Най великия юморъ, като напр. юмора Аристофановъ, има само значение на приправка или на (*пряностъ*). А съ единъ пиперъ и ванилъ никой не са храни! — Юношевата душа трѣба да ся напълня, като Копенхагенския музей на Торвалдсена, съ всички прѣлясти на формитѣ и образитѣ, начеващецъ отъ кроткото величие на Спасителя и апостолитѣ до игривата грация на гръцкитѣ купидони и гипшокампи (басносл. морски конѣ), а не да намѣрва особно удоволствие въ съзерцанието на карикатуритѣ, които извъръщатъ само вкуса. Навика да намѣрва нѣкой въ всичко само смѣшната страна е най вѣрния признакъ на ниската душа; понеже смѣшното, както е било забѣляванно йоще отъ Аристотеля, лѣжи винаги на повърхността. Четението юмористическитѣ повѣсти и очерки, толкова изобилни въ наше врѣме, може да бѣде прѣпорѣчено само по нѣкога за прекарване на празното си врѣме, както и четението на хубавата комедия; но занятията съ изящнитѣ искусства прѣдставляватъ на сериознитѣ младежи много по интересно развлечение, нежели четението смѣшнитѣ разкази за вѣтърничавитѣ или прѣзрѣнитѣ хора; а свирията на инструментъ съ хубава мелодия или прѣдаванетоъ съ гладкъ стихъ народния языкъ нѣкое умно изрѣчение отъ древенъ или най новъ чуждестраненъ писателъ служи, въ сѣкий случай, като по полезно и приятно отпочивание отъ сериознитѣ дѣла, нежели четението смѣхотворнитѣ книги — занятие, което е пригодно само въ минути на най силенъ умственъ застои и за хора, които не обичатъ да мърдатъ съ мозъцитѣ си.

VIII. Слѣдующата подиръ това душевна способностъ, която изисква особено упражненіе и *холь* (*обука* е *памятъта*). Безполезно е да събираме съкровища, ако нѣма гдѣ да ги пазимъ, сѣщо тѣй е безполезно да са учимъ на това, което не можемъ удържѣ въ памятьта си. За счастье, памятьта е такава способностъ, която най вѣрно отъ всички др. може да бѣде усвършенствована посрѣдствомъ упражненія. Освенъ